

Γιατί η Πληροφορική θα πρέπει να είναι πανελλαδικά εξεταζόμενο μάθημα

Ένα πανελλαδικά εξεταζόμενο μάθημα καλύπτει μια βασική περιοχή γνώσης που αποτελεί κατά τεκμήριο προαπαιτούμενη γνώση για το Πανεπιστημιακό Τμήμα που επιθυμεί να εισαχθεί ο υποψήφιος. Για τα «κλασσικά» μαθήματα του είδους (Γλώσσα, Μαθηματικά, Φυσική) είναι εύκολα κατανοητό γιατί θα πρέπει να είναι πανελλαδικά εξεταζόμενα για την εισαγωγή των υποψηφίων σε Πανεπιστημιακά Τμήματα Θετικών Επιστημών. Τι συμβαίνει όμως με την Πληροφορική;

Στον πυρήνα της επιστήμης της Πληροφορικής βρίσκεται η Αλγοριθμική, ήτοι η μελέτη του αλγορίθμου, δηλ. της αλληλουχίας βημάτων που επιτυγχάνουν με σαφή τρόπο την επίλυση ενός προβλήματος. Η Αλγοριθμική έχει ρίζες και στην αρχαία ελληνική σκέψη (κόσκινο Ερατοσθένης, Ευκλείδειος αλγόριθμος υπολογισμού ΜΚΔ κλπ.). Από το 1980 περίπου όταν εμφανίστηκαν οι προσωπικοί υπολογιστές και άρχισε η παγκόσμια τεχνολογική ανάπτυξη βασισμένη στις διαρκώς εξελισσόμενες ψηφιακές τεχνολογίες (διαδίκτυο, φορητές συσκευές, κλπ.) **η Αλγοριθμική εξελίχθηκε σε εξαιρετικά σημαντική περιοχή γνώσης και για την εκπαίδευση**, καθώς αφενός αναδεικνύει την ισχύ και αποτελεσματικότητα του αναλυτικού τρόπου της ανθρώπινης σκέψης για την επίλυση προβλημάτων, αφετέρου προσφέρει το θεμέλιο για την επιτυχή σχεδίαση και ανάπτυξη προϊόντων λογισμικού. Η κατανόηση της δυναμικής που χαρακτηρίζει την Αλγοριθμική οδηγεί σήμερα τα εκπαιδευτικά συστήματα τεχνολογικά προηγμένων χωρών (ενδεικτικά: ΗΠΑ, Γαλλία, Γερμανία, Αγγλία, κ.ά.) στο να καλλιεργούν την αλγοριθμική σκέψη των μαθητών ήδη από τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση ώστε να προετοιμάζουν καλύτερα εκείνους που θα ακολουθήσουν στη συνέχεια σπουδές τεχνολογικού χαρακτήρα.

Στην Ελλάδα μέχρι πρόσφατα την καλλιέργεια της αλγοριθμικής σκέψης υποστήριζε το μάθημα «Ανάπτυξη Εφαρμογών σε Περιβάλλον Προγραμματισμού» (ΑΕΠΠ) που διδάσκονταν στην τεχνολογική κατεύθυνση του Γενικού Λυκείου. Οι μαθητές που παρακολουθούσαν και εξετάζονταν με επιτυχία στο μάθημα αυτό διέθεταν σαφώς το απαραίτητο υπόβαθρο γνώσεων για σπουδές στα 21 συνολικά Τμήματα ΑΕΙ (Πανεπιστημιακά Τμήματα Πληροφορικής, Επιστήμης Υπολογιστών, Εφαρμοσμένης Πληροφορικής, Τμήματα Πολυτεχνείου Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ, κλπ.) καθώς και τα αντίστοιχα τμήματα των ΑΤΕΙ. Η παντελής κατάργηση του μαθήματος ΑΕΠΠ από το πρόγραμμα σπουδών της Γ Λυκείου και η αντικατάστασή του από τη Χημεία ως πανελλαδικά εξεταζόμενου μαθήματος (υποχρεωτικά για όλους τους υποψηφίους Τμημάτων Θετικών Επιστημών) συνιστά σαφώς **οπισθοδρόμηση σε εποχές όπου δεν υπήρχε η σημερινή τεχνολογική εξέλιξη καθώς και η κατανόηση της αξίας της Αλγοριθμικής ως θεμελιώδους πεδίου γνώσης**. Αποτελεί επίσης παρανόηση για το είδος των προαπαιτούμενων γνώσεων για τα προαναφερθέντα Τμήματα καθώς η Χημεία πόρρω απέχει από το να αποτελεί θεμελιώδες πεδίο γνώσης για αυτά. Αν ισχύσει μια τέτοια ρύθμιση τότε θα αποτελέσει παγκόσμια αρνητική πρωτοτυπία το γεγονός πως το εκπαιδευτικό μας σύστημα θα υποχρεώσει τους υποψηφίους των ανωτέρω Τμημάτων να μελετούν και να εξετάζονται σε αντικείμενο παντελώς άσχετο με την ουσία των μετέπειτα σπουδών τους.

Θεωρώντας ότι το υπό ψήφιση νομοσχέδιο θα πρέπει να συμβάλλει στην ανάπτυξη της Εθνικής Παιδείας δημιουργώντας **ευνοϊκές προϋποθέσεις για υψηλού επιπέδου τεχνολογικές σπουδές για τους Ελληνόπαιδες αλλά και συνολικά για το μέλλον**

της χώρας στον παγκόσμιο στίβο τεχνολογικών εξελίξεων, προτείνουμε πως η λογικά σωστή επιλογή είναι να συνεχίσει να διδάσκεται μάθημα Αλγοριθμικής στη Γ Λυκείου εμπλουτισμένο με στοιχεία προγραμματισμού καθώς και πολύ βασικά στοιχεία οργάνωσης υπολογιστών. Το μάθημα αυτό θα πρέπει να είναι πανελλαδικά εξεταζόμενο (εναλλακτικά με τη Χημεία) για εκείνους τους υποψηφίους που επιθυμούν την εισαγωγή τους σε τεχνολογικού προσανατολισμού Τμήματα όπως τα παραπάνω.

ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

1. Ιωάννης Βλαχάβας, Τμήμα Πληροφορικής, ΑΠΘ
2. Πάνος Τραχανιάς, Τμήμα Επιστήμης Υπολογιστών, Ηράκλειο, Κρήτη
3. Ιωάννης Γαροφαλάκης, Τμήμα Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής, Πάτρα
4. Ιωάννης Σταυρακάκης, Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών, ΕΚΠΑ
5. Στέφανος Γκρίτζαλης, Τμήμα Μηχανικών Πληροφοριακών και Επικοινωνιακών Συστημάτων, Πανεπιστήμιο Αιγαίου
6. Γιώργος Σταμούλης, Τμήμα Πληροφορικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
7. Παναγιώτης Μποζάνης, Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
8. Μάρω Βλαχοπούλου, Τμήμα Εφαρμοσμένης Πληροφορικής, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας
9. Μαλβίνα Βαμβακάρη, Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεματικής, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο
10. Γεώργιος Χασάπης, Τμήμα των Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Α.Π.Θ.
11. Μάριος Δικαιάκος, Τμήμα Πληροφορικής, Πανεπιστήμιο Κύπρου
12. Θόδωρος Αποστολόπουλος, Πρόεδρος τμήματος Πληροφορικής, ΟΠΑ
13. Αντώνης Ομ. Αλετράς, Πρόεδρος Τμήματος Πληροφορικής με Εφαρμογές στην Βιοϊατρική
14. Μαρία Βίρβου, Τμήμα Πληροφορικής, Πανεπιστήμιο Πειραιώς
15. Δημήτριος Τσαμάκης, Κοσμήτορας ΣΗΜΜΥ-ΕΜΠ
16. Αριστείδης Λύκας, Πρόεδρος Τμήματος Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
17. Μιχάλης Ξένος, Διευθυντής Προγράμματος Σπουδών "Πληροφορική", ΕΑΠ
18. Παναγιώτης Βλάμος, Πρόεδρος Τμήματος Πληροφορικής, Ιονίου Πανεπιστημίου
19. Παναγιώτης Δεμέστιχας, πρόεδρος του τμήματος Ψηφιακών Συστημάτων του Πανεπιστημίου Πειραιά